

REGLUGERÐ

um viðskipti með byggingarvörur.

I. KAFLI

Gildissvið og skilgreiningar.

1. gr.

Reglugerð þessi tekur til byggingarvara, að svo miklu leyti sem grunnkröfur um byggingarframkvæmdir, sbr. 7. gr., taka til þeirra. Reglugerðin er sett til þess að tilskipun EB um byggingarvörur fái fullt gildi hér á landi og kveður nánar á um einstök ákvæði hennar.

2. gr.

Skilgreiningar

Í reglugerð þessari hafa eftirfarandi orð merkingu sem hér greinir:

Ábyrgðaraðili: Sá sem ber ábyrgð á markaðssetningu byggingarvöru hér á landi.

Ábyrgðaraðili getur verið framleiðandi eða innflytjandi og hvíla ákveðnar skyldur á honum umfram aðra seljendur.

Byggingarframkvæmdir: Byggingar og önnur mannvirki, í reglugerð þessari nefnd "verk". **Byggingarvara:** Vara sem er framleidd með það fyrir augum að hún verði varanlegur hluti af hvers konar byggingarframkvæmdum, í reglugerð þessari einnig nefnd "vara".

CE-merki: Merki sem segir að vara fullnægi öllum skilgreindum grunnkröfum í reglugerðum er fjalla um byggingarvörur.

EB: Evrópubandalagið (eldra heiti á Evrópusambandinu ESB)

EES: Evrópska efnahagssvæðið

EFTA: Fríverslunarbandalag Evrópu

ESA: Eftirlitsstofnun EFTA

Evrópskt tæknisamþykki: Mat á hæfi byggingarvöru til tiltekinna nota, byggt á viðeigandi grunnkröfum. Evrópskt tæknisamþykki tekur til krafna sem gerðar eru til vörunnar, aðferða til að sannprófa og votta samræmi við grunnkröfurnar og upplýsinga um eiginleika vörunnar.

Faggilding: Aðferð sem beitt er til að veita formlega viðurkenningu á hæfni til að vinna tiltekin verkefni.

Grunnkröfur: Kröfur er ná til heilsu, öryggis og umhverfis, eins og þær eru skilgreindar í viðauka I.

Markaðseftirlit: Skipulegt eftirlit með vörum á markaði.

Markaðsgæsla: Skipulögð og skilgreind starfsemi stjórnvalda til að tryggja að byggingarvörur á markaði uppfylli tilskilin öryggisákvæði.

Prófunarstofa: Óháð faggilt stofa sem annast prófanir.

Samhæfðir staðlar: Staðlar sem samdir hafa verið með hliðsjón af grunnkröfum og samþykktir hafa verið af Staðlasamtökum Evrópu (CEN), eða Rafstaðlasamtökum Evrópu (CENELEC) í umboði EB og EFTA.

Samþykktaraðili: Prófunar-, skoðunar- eða vottunarstofa með heimild stjórnvalda til að veita evrópskt tæknisamþykki hér á landi.

Samræmisvottorð: Vottorð sem staðfestir samræmi við tækniákvæði.

Samræmismat: Kerfisbundin athugun á því að hve miklu leyti vara, ferli eða þjónusta sé í samræmi við tækniákvæði.

Samræmisyfirlýsing: Yfirlýsing framleiðanda um samræmi við tækniákvæði og grunnkröfur. **Tilnefndur aðili:** Faggilt prófunar-, vottunar- eða skoðunarstofa, sem er óháð þeim sem hagsmuni eiga af viðkomandi viðfangsefni, og sem stjórnvöld hafa tilnefnt til að annast vottun samræmis, skoðanir og prófanir.

Túlkunarskjöl: Skýringaskjöl þar sem grunnkröfur eru skýrðar ítarlegar. Þau eru til nota við staðlagerð, til að semja viðmiðunarreglur um evrópskt tæknisamþykki eða við mat er leitt getur til viðurkenninga á tækniákvæðum aðildarríkjanna.

Tækniákvæði: Samheiti yfir staðla og evrópskt tæknisamþykki.

Viðmiðunarreglur: Reglur sem samtök samþykktaraðila setja um mat og veitingu evrópsks tæknisamþykkis fyrir ákveðna vöru.

Umboð: Beiðni frá Fastanefnd EFTA um gerð tækniákvæða.

Vottun: Aðferð sem faggilt vottunarstofa beitir til að veita formlega staðfestingu á því að vara, ferli eða þjónusta sé í samræmi við tilgreindar kröfur.

II. KAFLI

Merking og eftirlit.

3. gr.

Markaðssetning byggingarvara.

Byggingarvörur á markaði skulu uppfylla grunnkröfur samkvæmt reglugerð þessari og einungis notaðar í áformuðum tilgangi. Í þessu felst að vörurnar hafi þá eiginleika að verkið sem á að fella þær inn í, setja saman við eða nota, ef það er rétt hannað og byggt, fullnægi grunnkröfunum sem um getur í 7. gr. og viðauka I. svo og öðrum reglugerðum með slíkum grunnkröfum.

Gengið er út frá því að byggingarvörur henti til áformaðra nota og hafi óheft markaðsaðgengi ef þær eru þannig úr garði gerðar, að rétt hönnuð og byggð verk sem þær eru notaðar í fullnægi grunnkröfunum og ef vörurnar eru merktar CE-merkinu til staðfestingar að þær uppfylli ákvæði þessarar reglugerðar. CE-merkið gefur til kynna að:

1. varan samræmist samhæfðum evrópskum stöðlum, eða
2. varan samræmist evrópsku tæknisamþykki, eða
3. varan samræmist innlendu tækniákvæði sem uppfyllir grunnkröfur, ef samhæfðir evrópskir staðlar eða evrópsk tæknisamþykki er ekki til.

Markaðssetning byggingarvara sem ekki falla undir 1.-3. tl. er heimil ef þær fullnægja gildandi kröfum hér á landi, sem eru í samræmi við EES-samninginn, uns evrópsk tækniákvæði kveða á um annað. Viðskiptaráðuneytið úrskurðar um vafaatriði um fullnustu, sem upp kunna að koma og heldur skrá um slíkar vörur.

Viðskiptaráðuneytið heldur skrá yfir tækniákvæði skv. 3. tl. þessarar gr.

Viðskipti með vörur, markaðssetning þeirra og notkun vara, sem fullnægja ákvæðum reglugerðar þessarar og sérreglugerðum tengdum henni, skal vera frjálst.

Reglur eða skilyrði, sem sett eru af opinberum aðilum eða einkaaðilum er koma fram sem opinbert fyrirtæki eða opinber aðili í krafti einokunaraðstöðu sinnar, skulu ekki koma í veg fyrir að vörur þessar séu notaðar eins og til er ætlast.

4. gr.

Merking byggingarvara.

Byggingarvörur skulu CE-merktar enda uppfylli þær ákvæði reglugerðar þessarar og annarra sérreglugerða sem varan fellur undir. Þegar byggingarvörur lúta einnig ákvæðum annarra reglugerða sem taka til annarra þátta og kveða einnig á um að festa skuli CE-merki á þær skal koma fram, að gengið sé út frá því að viðkomandi vörur séu í samræmi við ákvæði þeirra reglugerða.

Heimili ein eða fleiri þessara reglugerða framleiðanda að velja hvaða fyrirkomulagi hann beitir við samræmismat, sbr. V kafla, skal CE-merkið gefa til kynna að samræmi sé aðeins við þær reglugerðir sem framleiðandinn beitir. Í þessu tilviki skulu tilvísanir í þær reglugerðir sem beitt er fylgja slíkum vörum og koma fram í þeim skjölum, tilkynningum eða fyrirmælum sem krafist er í reglugerðunum. Tilvísanirnar skulu vera eins og þær eru birtar í EES deild Stjórnartíðinda EB.

5. gr.

Opinber markaðsgæsla með byggingarvörum.

Stjórnvöld annast opinbera markaðsgæslu. Þau fylgjast með byggingarvörum á markaði, afla á skipulegan hátt upplýsinga um þær og taka við ábendingum frá neytendum og öðrum aðilum. Stjórnvöldum er heimilt að skoða vörur hjá seljanda, krefjast upplýsinga um ábyrgðaraðila og taka sýnishorn til rannsókna.

Ábyrgðaraðili skal halda skrá yfir allar vörur sem hann hefur á boðstólum og hafa tiltæk afrit af vottorðum eða yfirlýsingum um samræmi sbr. V. kafla, eða afrit af prófunarskýrslum.

Ef í ljós kemur að vara sem lýst hefur verið yfir að samræmist ákvæðum þessarar reglugerðar, en uppfyllir ekki grunnkröfur hennar um öryggi skal sú vara innkölluð, markaðssetning hennar bönnuð eða frjáls viðskipti með hana takmörkuð.

Stjórnvöld geta falið faggiltri skoðunarstofu að framkvæma markaðseftirlit eða prófunarstofu að prófa og meta hvort vörurnar uppfylli ákvæði reglugerðar þessarar. Samræmist mat fer fram með faglegu mati sem lýtur skilgreindum reglum eða með prófun. Prófun skal framkvæmd af prófunarstofu sem hlotið hefur faggildingu á því sviði sem prófað er á.

6. gr.

Tilkynningar til Eftirlitsstofnunar EFTA (ESA).

Ef stjórnvöld banna sölu byggingarvöru eða hindra á annan hátt markaðssetningu vöru sem lýst hefur verið að samræmist ákvæðum þessarar reglugerðar skal án tafar tilkynna það ESA ásamt rökstuðningi og útskýringum.

Stjórnvöld skulu einnig tilkynna ESA um þær vörur sem ekki eru löglega markaðsfærðar, ef sala þeirra hefur verið bönnuð hér á landi eða markaðssetning hindruð á annan hátt af öryggisástæðum.

III. KAFLI

Grunnkröfur og tækniákvæði.

7. gr.

Grunnkröfur reglugerðarinnar.

Í viðauka I eru talin upp markmið með grunnkröfum sem ná til verka op; kunna að hafa áhrif á tæknilega eiginleika vara. Vara verður að fullnægja þeim þann tíma sem eðlilegt og fjárhagslega hagkvæmt er að nýta hana.

Til að mið sé tekið af hugsanlegum mun á landfræðilegum eða veðurfarslegum skilyrðum eða lifnaðarhátum og kröfum um vernd, er heimilt að skipta hverri grunnkröfu í flokka í öðrum reglugerðum og í tækniákvæðum.

Ákvarðanir framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins um kröfuflokka skv. 20. gr. tilskipunar 89/106/EBE, sem vísað er til í XXI. lið II. viðauka samningsins um Evrópska efnahagssvæðið, eins og honum er breytt með ákvörðunum sameiginlegu EES nefndarinnar, birtar eru í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi EB og taldar upp í A-lið viðauka VIII við reglugerð þessa, skulu öðlast gildi hér á landi.

8. gr.

Tengsl við aðrar reglugerðir.

Þegar reglugerð sem síðar verður samþykkt fjallar einkum um aðra þætti og aðeins að litlu leyti um grunnkröfur þessarar reglugerðar skal síðari reglugerðin hafa að geyma ákvæði sem tryggja að kröfur þessarar reglugerðar komi einnig þar fram.

Reglugerð þessi hefur ekki áhrif á kröfur í öðrum reglugerðum sem taldar eru nauðsynlegar til að tryggja að starfsmenn séu varðir þegar þeir nota vörurnar.

Ef heimild er, í evrópskum tækniákvæðum eða á grundvelli túlkunarskjala, til að setja mismunandi kröfur fyrir vöru, er í öðrum reglugerðum einungis unnt að tilgreina kröfustig sem varan þarf að fullnægja, sem er innan þeirra marka sem þar hafa verið ákveðin.

IV. KAFLI

Evrópskt tæknisamþykki, samþykktaraðili.

9. gr.

Heimild til að veita evrópskt tæknisamþykki.

Evrópskt tæknisamþykki er tæknilegt mat samþykktaraðila á því að byggingarvara henti til áformaðra nota og byggist á því að varan uppfylli grunnkröfurnar sem eiga við um byggingarframkvæmdir þar sem varan er notuð.

Heimilt er að veita evrópskt tæknisamþykki þegar:

1. hvorki er til samhæfur staðall né viðurkenndur landsstaðall fyrir vörurnar, né umboð til gerðar samhæfðs staðals, enda séu að mati fastanefndar EFTA ekki forsendur til að gera slíkan staðal og

2. vörurnar víkja að verulegu leyti frá samhæfðum eða viðurkenndum landsstöðlum.

Ef til eru viðmiðunarreglur um mat og veitingu evrópsks tæknisamþykkis fyrir vöru, er heimilt að framkvæma og veita evrópskt tæknisamþykki, jafnvel þótt veitt hafi verið umboð til gerðar samhæfðs staðals er nær til vörunnar. Þetta á við þar til samhæfði staðallinn tekur gildi innan Evrópska efnahagssvæðisins.

10. gr.

Forsendur samþykkis og gildistími.

Evrópskt tæknisamþykki fyrir vöru ber að byggja á athugunum, prófunum og mati sem miðast við túlkunarskjöl og viðmiðunarreglur samtaaka samþykktaraðila.

Þegar ekki eru til viðeigandi viðmiðunarreglur frá samtökum samþykktaraðila, er heimilt að veita evrópskt tæknisamþykki með vörumati byggðu á viðeigandi grunnkröfum og túlkunarskjölum, enda hafi samtök samþykktaraðila samþykkt það í sameiningu.

Evrópskt tæknisamþykki fyrir byggingarvörur skal veitt í samræmi við reglurnar í viðauka II, að beiðni ábyrgðaraðila með staðfestu innan Evrópska efnahagssvæðisins. Evrópskt tæknisamþykki er venjulega veitt til fimm ára í senn. Heimilt er að framlengja gildistímamann.

11. gr.

Samþykktaraðilar.

Viðskiptaráðherra veitir samþykktaraðilum starfsleyfi, sem felur í sér heimild til að veita evrópskt tæknisamþykki hér á landi, skv. reglugerð þessari. Hann setur reglur um starfsemi þeirra og tilkynnir ESA og fastanefnd EFTA-ríkjanna um þær. Í viðauka II er fjallað nánar um samþykktaraðila.

Samþykktaraðili skal vera prófunar-, vottunar-, eða skoðunarstofa sem verður meðal annars að vera fær um að:

1. meta nothæfi nýrra vara á grundvelli vísindalegrar og hagnýtrar þekkingar,
2. taka ákvarðanir sem draga hvorki taum hlutaðeigandi framleiðenda né umboðsmanna þeirra, og
3. leggja hlutlægt mat á framlag allra hagsmunaaðila.

V. KAFLI

Staðfesting á samræmi, tilnefndur aðili.

12. gr.

Samræmiskröfur.

Ekki má markaðssetja byggingarvörur hér á landi nema mat hafi farið fram á því að þær samræmist skilyrðum 3. gr. Ábyrgðaraðili innan EES ber ábyrgð á að staðfesta að byggingarvörur séu í samræmi við þessar kröfur.

Þegar staðfesta á samræmi byggingarvara skal ganga út frá því að þær séu í samræmi við tækniákvæði. Gengið skal úr skugga um samræmi, eins og lýst er í viðauka III. Það er gert með prófunum eða öðrum sönnunargögnum þar sem tekin eru mið af tækniákvæðum.

Staðfesting á samræmi vöru er háð því að:

1. framleiðandinn hafi innra eftirlitskerfi í verksmiðjunni til að tryggja að framleiðslan sé í samræmi við viðeigandi tækniákvæði, eða
2. auk innra eftirlitskerfis framleiðenda hafi samþykkt vottunarstofa eftirlit með kerfinu eða vörunni sjálfri, sé mælt svo fyrir í viðeigandi tækniákvæðum fyrir tilgreindar vörur.

13. gr.

Aðferð til samræmismats.

Aðferð til samræmismats vöru eða vöruflökks skal vera í samræmi við viðauka III og með hliðsjón af:

1. mikilvægi vörunnar með tilliti til grunnkrafna, einkum þeirra er lúta að heilsu og öryggi,
2. eðli vörunnar,
3. áhrifum þeim sem breytilegir eiginleikar vörunnar hafa á notagildi hennar, og
4. hversu hætt er við göllum í framleiðslu vörunnar.

Í öllum tilvikum skal velja auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum. Aðferð sú sem þannig er valin skal tilgreind í umboðum og tækniákvæðum eða birt ásamt þeim.

14. gr.

Stykkjaframleiðsla.

Þegar um er að ræða stykkjaframleiðslu (ekki fjöldaframleiðslu) nægir yfirlýsing um samræmi með prófun sýna. Tilnefndur aðili veitir upplýsingar um aðferð til staðfestu á samræmi.

15. gr.

Framkvæmd.

Í samræmi við viðauka III hafa þær aðferðir sem lýst hefur verið í för með sér:

1. fyrir 1. tl. 12. gr., að ábyrgðaraðili með staðfestu innan EES gefi út yfirlýsingu um samræmi fyrir vöruna, eða

2. fyrir 2. tl. 12. gr., að samþykkt vottunarstofa gefi út vottorð um samræmi fyrir framleiðslustýringar- og eftirlitskerfi eða vöruna sjálfa.

Staðfestingu á samræmi skal haga í samræmi við reglur í viðauka III.

16. gr.

Samræmisyfirlýsing.

Yfirlýsing framleiðanda um samræmi eða vottorð um samræmi veitir ábyrgðaraðila með staðfestu innan EES rétt til að setja CE-merkið á vöruna, áfestan merkimiða, umbúðirnar eða meðfylgjandi viðskiptaskjöl.

17. gr.

CE-merkið.

Um notkun CE-merkisins skal fara eins og segir í reglugerð þessari og eins og nánar kann að verða kveðið á um í sérstakri reglugerð um CE-merkið. CE-merkið táknar að allar kröfur sem gerðar eru til framleiðanda um byggingarvörur séu virtar. Slíkt felur í sér að vörur séu í samræmi við grunnkröfurnar.

Einungis má markaðssetja byggingarvörur sem uppfylla grunnkröfur og skal framleiðandi festa CE-merki á þær í samræmi við reglur þar að lútandi.

Óheimilt er að festa á vörur merki sem líklegt er að villi um fyrir þriðja aðila hvað varðar þýðingu og form CE-merkisins. Festa má hvers kyns aðrar merkingar á vörurnar eða merkiplötu að því tilskyldu að þær hindri ekki að CE-merkið sjáist vel og sé vel læsilegt.

Ábyrgðaraðili með staðfestu innan EES ber ábyrgð á rétttri notkun merkisins og að CE-merkið sé sett á vöruna, áfestan merkimiða, umbúðirnar eða meðfylgjandi viðskiptaskjöl.

Hafi CE-merki verið sett á vöru sem fullnægir ekki ákvæðum reglugerða um notkun CE-merkisins skal framleiðanda eða fulltrúa hans vera skylt að sjá til þess að varan samræmist ákvæðum um CE-merkingar og að óseldar vörur séu teknar af markaði eða merkin afmáð þar til viðkomandi vara er aftur í samræmi við ákvæðin.

Fyrirmynd að CE-merkinu og viðmið vegna notkunar þess er að finna í viðauka III.

18. gr.

Tilnefndur aðili.

Viðskiptaráðherra ákveður hver annast samræmismat á byggingarvörum hér á landi og nefnist sá aðili "tilnefndur aðili". Hann setur reglur fyrir starfsemi þeirra og tilkynnir ESA og fastanefnd EFTA-ríkjanna um þær. Þessir aðilar skulu hafa faggildingu á fagsviðinu.

Tilnefndur aðili skal hafa hlutleysi þriðja aðila, og vera án allra hagsmunatengsla við viðskiptavinina sína og aðra hagsmunahópa. Hann má ekki stunda eftirlit með byggingarvörum á markaði.

Tilnefndur aðili, sem ekki er ríkisfyrirtæki, skal hafa ábyrgðartryggingu fyrir starfsemi sína, sem nær til skaðabótaábyrgðar gagnvart öllum þeim sem hann kann að valda tjóni með starfsemi sinni.

Tilnefndur aðili getur falið prófunarstofu sem ráðherra samþykkir að annast sérhæfðar prófanir fyrir sína hönd. Ábyrgð á samræmismatinu og forsendum þess þ.m.t. á prófunum annarra er þó alltaf hjá hinum tilnefnda aðila.

Viðskiptaráðherra tilgreinir vörur sem falla undir verksvið þessara aðila og tilgreinir verkefni þau er þeim verða falin.

ESA birtir í EES deild Stjórnartíðinda EB skrá yfir tilnefnda aðila með kennitölum þeirra og verkefnum sem þeim hafa verið falin.

Tilnefndur aðili veitir upplýsingar um þau tækniákvæði og aðferðir sem beita á við samræmismat á byggingarvörum.

VI. KAFLI

Sérákvæði.

19. gr.

Eftækniákvæði vantar.

Þegar ekki eru til tækniákvæði fyrir ákveðna innflutta byggingarvöru skal, samkvæmt beiðni, líta svo á í hverju tilviki fyrir sig að varan sé í samræmi við gildandi ákvæði, ef hún hefur staðist prófanir og skoðun, hjá aðila sem tilnefndur hefur verið og samþykktur af viðkomandi EES-framleiðsluríki, samkvæmt gildandi aðferðum hér á landi eða samkvæmt aðferðum sem viðurkenna má sem jafngildar.

20. gr.

Vörur sem lítil áhrif hafa á heilsu og öryggi.

Heimilt er að setja á markað vörur sem skipta litlu máli fyrir heilsu og öryggi, hafi framleiðandinn gefið út yfirlýsingu um að varan sé framleidd í samræmi við viðtekna tækniaðferðir. Ekki er heimilt að merkja vörur þær sem hér um ræðir með CE-merki.

Tilnefndur aðili upplýsir um tækniaðferðir sem ábyrgðaraðili getur beitt til að meta hvort vara fellur undir ákvæði þessarar greinar. Tilnefndur aðili úrskurðar um vafaatriði.

21. gr.

Gagnkvæm viðurkenning.

Skýlt er að meta skýrslur um innfluttar byggingarvörur og staðfestingar á samræmi sem gefnar eru út í framleiðsluríki til jafns við samsvarandi skjöl hér á landi.

VII. KAFLI

Lokaákvæði.

22. gr.

Ágreiningur og úrskurður.

Rísi ágreiningur um hvort byggingarvörur séu háðar ákvæðum reglugerðar þessarar, eða um önnur ákvæði hennar er heimilt að skjóta þeim ágreiningi til viðskiptaráðherra.

23. gr.

Ákvæði til bráðabirgða.

1. Ákvæði reglugerðar þessarar um CE-merki taka þegar gildi, þó skal fram til 1. janúar 1997 heimilt að markaðssetja og taka í notkun vörur sem uppfylla skilyrði um EB-merkingar sem í gildi voru á Evrópska efnahagssvæðinu fyrir 1. janúar 1995.

2. Þeir sem stjórnvöld útnefna sem tilnefnda aðila eða samþykktaraðila skulu hafa faggildingu á þeim sviðum sem útnefning þeirra nær til. Fyrir útnefningu skulu þeir hafa fengið samþykka faggildingarumsókn, en fá að öðru leyti eins árs aðlögunartíma til að uppfylla faggildingarkröfurnar.

24. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett með heimild í lögum nr. 102/1994, um breytingu á lögum nr. 100/1992, um vog, mál og faggildingu og með hliðsjón af ákvæði samnings um Evrópska efnahagssvæðið, sem vísað er til XXI kafla, II. viðauka, tilskipun ráðsins 89/106/EEC, frá 21. desember 1988, um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur, og tilskipun ráðsins 93/68/EEC, frá 22. júlí 1993, um breytingar á tilskipun um byggingarvörur, með þeim breytingum og viðbótum sem leiða af II. viðauka, bókun 1 við samninginn og öðrum ákvæðum hans. Reglugerðin öðlast þegar gildi.

VIÐAUKI I
VIÐAUKI I.
GRUNNKRÖFUR.

Byggingarvörur verða að henta til bygginga og mannvirkja og (bæði í heild og að hluta) koma að tilætluðum notum frá efnahagslegu sjónarmiði og fullnægja þar af leiðandi eftirfarandi grunnkröfum ef verkin falla undir reglugerðir með slíkum kröfum. Verkin skulu fullnægja kröfum þessum þann tíma sem eðlilegt og fjárhagslega hagkvæmt er að nýta þau, með fyrirvara um eðlilegt viðhald. Í kröfunum er yfirleitt miðað við fyrirsjáanleg áhrif.

1. BURÐARÞOL OG STÖÐUGLEIKI.

Byggingar og mannvirki skulu hönnuð og byggð á þann veg að álagið sem hætt er við að verki á þau meðan á framkvæmdum stendur og við notkun leiði ekki til:

- a) að allt verkið eða hluti þess hrynji,
- b) mikilla formbreytinga að því marki að ekki verði við unað,
- c) skemmda á öðrum hlutum verksins, lögnum eða föstum búnaði vegna mikilla formbreytinga á burðarvirki,
- d) skemmda vegna ytri áhrifa þar sem skemmdirnar eru óeðlilega miklar miðað við upprunalega orsök þeirra.

2. VARNIR GEGN ELDSVOÐA.

Byggingar og mannvirki skulu hönnuð og byggð á þann hátt að brjótist eldur út:

- a) megi gera ráð fyrir að burðargeta verksins haldi tiltekinn tíma,
- b) skuli glæðing og útbreiðsla elds og reyks takmörkuð inni í byggingunni,
- c) skuli útbreiðsla elds til bygginga og mannvirkja í grenndinni takmörkuð,
- d) geti viðstaddir yfirgefið bygginguna eða bjargast eftir öðrum leiðum,
- e) sé öryggi björgunarliðs haft í huga.

3. HOLLUSTA, HEILSA OG UMHVERFI.

Byggingar og mannvirki skulu hönnuð og byggð á þann hátt að hollustuháttum og heilsu íbúa og nábúa sé eigi stefnt í hættu, m.a. vegna:

- a) eiturgasleka,
- b) hættulegra agna eða lofttegunda í lofti,
- c) hættulegrar geislunar,
- d) mengunar eða eitrunar í vatni eða jarðvegi,
- e) lélegrar fráveitu skólps, reyks og fasts eða fljótandi úrgangs,
- f) rakamyndunar í hlutum bygginga og mannvirkja eða á yfirborði innan dyra.

4. ÖRYGGI VIÐ NOTKUN.

Byggingar og mannvirki skulu hönnuð og byggð á þann hátt að ekki skapist óviðunandi slysaætta við rekstur eða notkun þeirra, svo sem að menn renni til, detti, rekist á, brenni sig, fái raflost eða hljóti meiðsli af völdum sprengingar.

5. HÁVAÐAVARNIR.

Byggingar og mannvirki skulu hönnuð og byggð á þann hátt að hávaði, sem fólk á staðnum eða í næsta nágrenni skynjar, sé ekki hærri en svo að viðkomandi bíði ekki heilsutjón og geti sofið, hvílt sig og unnið við viðunandi skilyrði.

6. ORKUSPARNAÐUR OG HTTAEINANGRUN.

Hita-, kæli- og loftræstingarkerfi bygginga og mannvirkja skulu hönnuð og byggð á þann hátt að nauðsynleg orkunotkun sé sem minnst með tilliti til veðurfars á staðnum en án þess að til óþæginda sé fyrir íbúana.

VIÐAUKI II
VIÐAUKI II.
EVRÓPSKT TÆKNISAMÞYKKI.

1. Framleiðandi eða umboðsmaður hans með staðfestu í EES getur einungis sótt um samþykki til eins viðurkennds samþykktaraðila.

2. Samþykktaraðilar innan EES mynda með sér samtök. Hafi aðildarríki tilnefnt fleiri en einn samþykktaraðila ber því að sjá um samræmingu þeirra. Aðildarríkið tilnefnir enn fremur þann aðila sem er talsmaður í samtökunum.

3. Samtök samþykktaraðila semja sameiginlegar reglur um hvernig sækja skuli um, undirbúa og veita samþykki.

4. Samþykktaraðilar skulu veita hver öðrum allan nauðsynlegan stuðning innan ramma samtaka sinna. Samtökin bera enn fremur ábyrgð á samræmingu tiltekinna vafaatriða

er varða tæknisamþykki. Í því augnamiði koma samtökin undirnefndum á laggirnar ef þurfa þykir.

5. Samþykktaraðilarnir birta evrópskt tæknisamþykki og tilkynna það öllum öðrum samþykktaraðilum. Senda skal viðurkenndum samþykktaraðila öll skjöl er varða veitt tæknisamþykki fari hann þess á leit.

6. Umsækjandi um evrópskt tæknisamþykki fyrir vöru skal greiða kostnað við öflun þess.

VIÐAUKI III

VIÐAUKI III.

STAÐFESTING Á SAMRÆMI VIÐ TÆKNIFORSKRIFTIR.

1. AÐFERÐIR VIÐ SAMRÆMISMAT.

Tilnefndur aðili annast samræmismat, sbr. 13. og 19. gr. Þegar settar eru reglur um staðfestingu á samræmi vöru við tækniforskriftir, þ.e. staðla eða tæknisamþykki samkvæmt 13. gr., skal beita eftirfarandi aðferðum við samræmismat. Kröfur, sem gerðar eru til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, í samræmi við viðmiðin sem tilgreind eru í 13. og 14. gr. ráða vali og samsetningu aðferða fyrir tiltekin kerfi:

- a) fyrsta gerðarprófun framleiðanda eða samþykks aðila á vörunni;
- b) prófun framleiðanda eða samþykks aðila á sýnum sem tekin eru í verksmiðju í samræmi við fyrirskipaða prófunaráætlun;
- c) úttektarprófun framleiðanda eða samþykks aðila á sýnum sem tekin eru í verksmiðju, á frjálsum markaði eða byggingarstað;
- d) prófun framleiðanda eða samþykks aðila á sýnum úr lotu sem er tilbúin til afhendingar eða búið er að afhenda;
- e) framleiðslustýring í verksmiðju;
- f) fyrsta skoðun samþykks aðila á verksmiðju og framleiðslustýringu í verksmiðju; g) stöðugt eftirlit, úrskurður og mat samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju.

Í tilskipun þessari merkir framleiðslustýring í verksmiðju stöðuga stýringu framleiðanda á framleiðslunni. Öll nánari skilyrði, kröfur og ákvæði, sem framleiðandi hefur sett, skulu skjalfest á kerfisbundinn hátt með skriflegum skýrslum um aðferðir og reglur. Þessi skjalfesting á framleiðslustýringarkerfinu á að tryggja sameiginlegan skilning á gæðatryggingu og gera það kleift að fylgjast með hvort tekist hafi að ná fram þeim vörueiginleikum, sem krafist er, og hvort framleiðslustýringarkerfið beri árangur.

2. KERFI TIL STAÐFESTINGAR Á SAMRÆMI.

Einkum ber að nota eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi:

- a) Vottun tilnefnds aðila á samræmi vörunnar á grundvelli:
 - i. (verksvið framleiðanda)
 - 1) framleiðslustýringar í verksmiðjunni;
 - 2) frekari prófana framleiðanda á sýnum sem tekin eru í verksmiðju í samræmi við fyrirskipaða prófunaráætlun;
 - ii. (verksvið tilnefnds aðila)
 - 3) fyrstu gerðarprófunar á vörunni;
 - 4) fyrstu skoðunar á verksmiðju og framleiðslustýringu í verksmiðju;
 - 5) stöðugs eftirlits með, mats á og samþykkis framleiðslustýringar í verksmiðju;
 - 6) ef svo ber undir, úttektarprófunar á sýnum sem tekin eru í verksmiðju, á frjálsum markaði eða byggingarstað.
- b) Yfirlýsing framleiðanda um samræmi vörunnar á grundvelli einhverra eftirfarandi þriggja kosta:

Fyrsti kostur:

 - i. (verksvið framleiðanda)
 - 1) fyrstu gerðarprófunar á vörunni;
 - 2) framleiðslustýringar í verksmiðju;
 - 3) ef svo ber undir, prófunar sýna sem tekin eru í verksmiðju í samræmi við fyrirskipaða prófunaráætlun;

ii. (verksvið tilnefnds aðila)

4) vottun framleiðslustýringar í verksmiðju á grundvelli:

- fyrstu skoðunar á verksmiðju og framleiðslustýringu í verksmiðju,
- ef svo ber undir, stöðugs eftirlits með, mats á og samþykkis framleiðslustýringar í verksmiðju.

Annar kostur:

- 1) fyrstu gerðarprófunar samþykktrar rannsóknarstofu á vörunni;
- 2) framleiðslustýringar í verksmiðju.

Þriðji kostur:

- 1) fyrstu gerðarprófunar framleiðanda;
- 2) framleiðslustýringar í verksmiðju.

3. AÐILAR SEM TAKA ÞÁTT Í STAÐFESTINGU Á SAMRÆMI.

Með hliðsjón af starfssviði þeirra aðila, sem taka þátt í að staðfesta samræmi, skal greina á milli:

a) faggilts vottunaraðila sem merkir hlutlausan aðila á vegum stjórnvalda eður ei sem hefur til að bera nauðsynlega hæfni og ábyrgð til að votta samræmi eftir tilteknum reglum um aðferðir og stjórnun;

b) faggilts skoðunaraðila sem merkir hlutlausan aðila sem hefur yfir að ráða nauðsynlegum samtökum, starfslíði, hæfni og sjálfstæði til að inna af hendi, í samræmi við tiltekin viðmið, ákveðin störf, svo sem að meta þær aðgerðir sem framleiðandi beitir við gæðastýringu, mæla með viðurkenningu þeirra og gera síðan úttekt á þeim, svo og að velja og meta vörur á staðnum, í verksmiðjum eða annars staðar, í samræmi við tiltekin viðmið;

c) faggilts prófunaraðila sem merkir rannsóknarstofu sem mælir, athugar, prófar, kvarðar eða ákvarðar á annan hátt eiginleika eða skil efniviðar eða vöru.

Þegar um er að ræða a- lið og fyrsta kost b- liðar í 2. hluta þessa viðauka getur einn og sami aðilinn eða mismunandi aðilar sinnt þeim þremur starfssviðum sem talin eru upp í a- til c-lið 3. hluta viðaukans en þá vinnur skoðunaraðilinn og/eða prófunarstofan, sem tekur þátt í staðfestingu á samræmi, verkið fyrir hönd vottunaraðilans.

VIÐAUKI IV

VIÐAUKI VI.

SAMEIGINLEGAR VERKLAGSREGLUR VARÐANDI UMSÓKNIR, GERÐ OG VEITINGU Á EVRÓPSKU TÆKNISAMÞYKKI.

0. Inngangur.

0.1 Þessar sameiginlegu reglur segja til um hvaða málsmeðferð skuli viðhöfð við umsóknir, gerð og veitingu evrópsks tæknisamþykkis samkvæmt 3. tölul. viðauka II.

0.2 EOTA, Evrópusamtök um tæknisamþykki, eru heildarsamtök þeirra samþykktaraðila sem aðildarríki EES veita leyfi til að gefa út evrópskt tæknisamþykki samkvæmt tilskipuninni.

0.3 Viðskiptaráðuneytið hefur með auglýsingu nr. 265/1995 dags. 11. apríl 1995 tilnefnt Rannsóknarstofnun byggingariðnaðarins sem fulltrúa Íslands í EOTA. Rannsóknarstofnun byggingariðnaðarins telst því samþykktaraðili er veitir evrópskt tæknisamþykki hér á landi.

1. Almennar reglur.

1.1 Skrifstofa EOTA færir skrá yfir veitingar á evrópsku tæknisamþykki. Skráin er birt opinberlega minnst einu sinni á ári.

1.2 Tækniráð EOTA skipar nauðsynlegar nefndir til að skipuleggja og samræma veitingu á evrópsku tæknisamþykki.

1.3 Samþykktaraðilar birta opinberlega, hver á sínu tungumáli, yfirlit yfir veitingar á evrópsku tæknisamþykki.

1.4 Vandamál sem koma upp í sambandi við veitingu evrópsks tæknisamþykkis og framkvæmdanefnd EOTA getur ekki leyst verður vísað til eftirlitsstofnunar EFTA (ESA) og fastanefndar EFTA ríkjanna til úrlausnar.

2. Reglur varðandi umsókn um evrópskt tæknisamþykki.

2.1 Framleiðandi eða fulltrúi með staðfestu í bandalaginu, hér á eftir nefndur „umsækjandi“, getur sótt um evrópskt tæknisamþykki. Fulltrúinn verður að hafa sérstakt umboð frá framleiðanda til að koma fram fyrir hans hönd.

2.2 Umsókn skal senda þar til bærum EOTA-aðila á viðkomandi svæði; óleyfilegt er að senda umsókn um sömu vöru til fleiri en eins aðila.

2.3 Við umsókn samkvæmt þessari reglu heimilar umsækjandi samþykktaraðila, sem hann leitaði til, að greina ESA og fastanefnd EFTA ríkjanna, öðrum EOTA-aðilum og skrifstofu EOTA frá efni umsóknarinnar.

2.4 Áður en umsækjandi leggur inn umsókn skal hann, ef hann óskar þess og hefur skilað inn þeim gögnum sem samþykktaraðili fer fram á, fá upplýsingar um eftirfarandi:

- hvernig samþykki er afgreitt,
- hversu langan tíma talið sé að þurfi til að afgreiða umsókn fyrir tiltekna vöru,
- hver sé áætlaður kostnaður við afgreiðslu umsóknar og hvernig beri að greiða hann.

Ef vörusviðið hefur ekki verið viðurkennt sem heppilegt fyrir evrópskt tæknisamþykki, eða ef varan vikur verulega frá samræmdum stöðlum eða viðurkenndum landsstöðlum, þá skulu ofangreindar upplýsingar aðeins veittar umsækjanda eftir að ákvörðun um möguleika á evrópsku tæknisamþykki hefur verið tekin samkvæmt málsmæðferðinni í lið 3.2. Umsækjanda verður greint frá ákvörðuninni.

2.5 Umsókn skal lögð fram á stöðluðu eyðublaði (sjá fylgiskjal 1) á tungumáli aðildarríkisins þar sem samþykktaraðilinn er, nema hann leyfi annað.

2.6 Umsókninni skal fylgja lýsing á byggingarvörunni, skilgreiningar, teikningar og prófunarskýrslur með nákvæmri greinargerð um vöruna og til hvers á að nota hana.

2.7 Í umsókninni skal umsækjandi tilgreina alla framleiðslustaði. Hann verður að sjá til þess að samþykktaraðilinn eða fulltrúar hennar geti skoðað þá á vinnutíma með hliðsjón af veitingu evrópsks tæknisamþykkis.

2.8 Samþykktaraðilinn skal innan tveggja mánaða staðfesta móttöku umsóknar og staðfesta að afgreiðsla hefst (sjá staðlað eyðublað, fylgiskjal 2).

Ef umsókn er hafnað verður samþykktaraðili að rökstyðja það. Umsækjandi getur þá vísað málinu til annars samþykktaraðila.

2.9 Samþykktaraðili skal upplýsa umsækjanda um það hvaða skjöl, prófniðurstöður, útreikninga o.s.frv. hann þarf að leggja fram svo unnt sé að meta hvort varan henti til áætlaðra nota.

Umsækjanda er skylt að útvega samþykktaraðila nauðsynleg gögn og aðstoða hann við matið.

2.10 EOTA-aðilar skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja leynd viðkvæmra trúnaðarupplýsinga sem þeir fá í hendur vegna starfs síns.

2.11 Umsækjandi verður að staðfesta, með bindandi hætti samkvæmt lögum, að hann muni greiða allan kostnað í tengslum við afgreiðslu umsóknar og vegna tilheyrandi fylgiskjala í samræmi við landslög.

2.12 Ef umsækjandi sinnir ekki skyldum sínum eins og segir í þessu skjali, þá getur samþykktaraðili ógilt umsókn eftir vissan tíma.

3. Reglur varðandi veitingu á evrópsku tæknisamþykki.

3.0 Evrópska tæknisamþykkið varðar einungis þá eiginleika vöru sem tengjast grunnkröfunum í viðauka I. CE-merkingin snertir aðeins þessi atriði.

Ef aðrir eiginleikar eru metnir skal því mati haldið skýrt aðgreindu frá mati á grunnkröfum, eftir samkomulag milli meðlima EOTA. Slíkt mat er frjálst.

Uppsetning evrópsks tæknisamþykkis skal svara til „almennrar fyrirmyndar“ sem ESA og fastanefnd EFTA ríkjanna samþykkja.

3.1 *Veiting evrópsks tæknisamþykkis á grundvelli viðmiðunarreglna um evrópskt tæknisamþykki (sbr. 1. mgr. 10. gr.).*

3.1.1 Inntak og form evrópsks tæknisamþykkis skal samsvara viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki.

3.1.2 Samþykktaraðili sem veitir evrópskt tæknisamþykki sendir það:

- öllum öðrum EOTA-aðilum,
- aðalskrifstofunni og sendir hún afrit til ESA og fastanefndar EFTA ríkjanna.

3.1.3 Á aðlögunartíma, sem EOTA ákveður fyrir sérhverjar viðmiðunarreglur um evrópskt tæknisamþykki til að tryggja að samþykki sé sambærilegt milli samþykktaraðila, er uppkast að evrópsku tæknisamþykki, ásamt fylgiskjöllum (prófniðurstöðum), lagt fyrir viðkomandi EOTA-aðila til skoðunar.

3.1.4 Ef ESA eða fastanefnd EFTA ríkjanna finnur, eftir álitsgerð fastanefndar um byggingarmál, galla í veittu evrópsku tæknisamþykki sem á rætur í gölluðum viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki, þá má samþykktaraðilinn ekki veita oftar evrópskt tæknisamþykki á grundvelli þeirra viðmiðunarreglna.

3.2 *Veiting evrópsks tæknisamþykkis án þess að viðmiðunarreglur um evrópskt tæknisamþykki séu til (sbr. 2. mgr. 10. gr.)*

3.2.1 Inntak og form evrópsks tæknisamþykkis skal samþykkt af fastanefnd EFTA ríkjanna.

3.2.2 Samþykktaraðili, er fær fyrirspurn samkvæmt lið 2.4 eða umsókn um evrópskt tæknisamþykki fyrir vöru af tegund sem hefur ekki verið sótt um fyrir áður, skal fyrst ráðfæra sig við tækniráð EOTA um það hvort veita megi evrópskt tæknisamþykki fyrir þá vöru að öllu jöfnu og fylgja tiltekinni málsmeðferð við samræmismatið.

Ef samstaða næst innan tækniráðs EOTA um umsóknir samkvæmt 1. tölul. 9. gr. eru nauðsynlegar upplýsingar sendar með samþykki formanns EOTA til ESA og fastanefndar EFTA ríkjanna til að fá leyfi til að veita evrópskt tæknisamþykki. Ef samstaða næst ekki innan tækniráðs EOTA er málinu vísað til framkvæmdanefndar EOTA sem ákveður hvort leggja skuli það fyrir ESA og fastanefnd EFTA ríkjanna.

Við umsóknir um evrópskt tæknisamþykki samkvæmt 2. tölul. 9. gr. mun ESA og fastanefnd EFTA ríkjanna ákveða, á grundvelli mats EOTA og viðeigandi upplýsinga, hvort vara af tegund, sem samræmdir staðlar eða viðurkenndir landsstaðlar ná til, vikur verulega frá þeim og hvort veita megi evrópskt tæknisamþykki.

3.2.3 Ef samkomulag næst samkvæmt lið 3.2.2 skal samþykktaraðili sem fær umsókn ráðfæra sig við aðra EOTA-aðila og gera grein fyrir því hvernig hann hyggst afgreiða umsóknina, meðal annars hvað snertir prófáætlun, kröfur um skil og hvernig samræmisvottun fer fram.

Samþykktaraðilinn skal taka tillit til athugasemda hinna EOTA-aðilanna.

3.2.4 Ef umsókn um evrópskt tæknisamþykki er fyrir vöru af tegund sem málsmeðferðin í lið 3.2.3 gildir um, þá verður tæknisamþykkið að byggjast á þeirri málsmeðferð.

3.2.5 Áður en samþykktaraðili veitir evrópskt tæknisamþykki sendir hann uppkast að því ásamt gögnum umsækjanda til viðkomandi EOTA-aðila og til aðalskrifstofunnar og skulu þær svara innan tveggja mánaða.

Samþykktaraðili veitir evrópskt tæknisamþykki þegar allir viðkomandi EOTA-aðilar hafa skriflega lýst sig sammála því með hliðsjón af 3. tölul. í viðauka II.

Evrópsku tæknisamþykki er dreift í samræmi við lið 3.1.2.

Ef ekki tekst að leysa vandamál eru þau sett á dagskrá hjá tækniráðinu.

Ef samstaða næst innan tækniráðsins veitir samþykktaraðilinn evrópskt tæknisamþykki.

Ef samstaða næst ekki er málið sett á dagskrá hjá framkvæmdanefnd EOTA og tekur hún ákvörðun um frekari aðgerðir.

Ef samstaða næst ekki innan framkvæmdanefndar EOTA skal málinu vísað til fastanefndar um byggingarmál í gegnum ESA og fastanefnd EFTA ríkjanna.

4. *Afturköllun á evrópsku tæknisamþykki.*

4.1 Samþykktaraðili skal afturkalla evrópskt tæknisamþykki ef ESA og fastanefnd EFTA ríkjanna hefur sent tilkynningar um að það uppfylli ekki grunnkröfur.

4.2 Samþykktaraðili skal greina öðrum EOTA-aðilum og aðalskrifstofunni frá afturkölluninni. Aðalskrifstofan kemur boðum til ESA og fastanefndar EFTA ríkjanna.

5. *Breyting á evrópsku tæknisamþykki.*

5.1. Sækja skal um breytingu á evrópsku tæknisamþykki á sama hátt og sótt var um það. Umsóknin skal send samþykktaraðila sem veitti upphaflega samþykkið.

5.2 Ákvæðin í liðum 3.1 og 3.2 gilda í þessu sambandi: Afgreiðsla umsóknarinnar nær aðeins til þeirra atriða sem snerta breytinguna beint.

5.3 Veitt er nýtt evrópskt tæknisamþykki sem kemur í stað hins gamla.

6. *Framlenging gildistíma.*

6.1 Í samræmi við 4. mgr. 10. gr. má framlengja gildistíma tæknisamþykkis (almennt) um fimm ár, að því tilskildu að ESA og fastanefnd EFTA ríkjanna hafi ekki tilkynnt viðkomandi samþykktaraðilum og/eða EOTA að skilyrði sem upphaflega samþykkið hvíldi á hafi breyst. Umsóknir skulu vera skriflegar og berast samþykktaraðila í síðasta lagi sex mánuðum áður en gildistíminn rennur út.

Ákvæðin í liðum 3.1 og 3.2 gilda í þessu sambandi.

6.2 Umsókn um framlengingu skulu fylgja tilskilin tæknileg gögn samkvæmt viðmiðunarreglum um framlengingu evrópsks tæknisamþykkis. Ef slíkar viðmiðunarreglur eru ekki til mun samþykktaraðili, að höfðu samráði við EOTA-aðila, kynna umsækjanda hvaða tæknilegu gögn hann þarf að leggja fram.

6.3 Slíkar framlengingar eru á ábyrgð þess EOTA-aðila sem veitir þær og afgreiðslan á að vera eins ítarleg og við upphaflega matið.

VIÐAUKI V

VIÐAUKI V. FLOKKUN BYGGINGARVÖRU MEÐ HLIÐSJÓN AF VIÐBRÖGÐUM VIÐ BRUNA.

1. Þegar byggingarvara er notuð á þann hátt að hún er talin geta tekið þátt í myndun og útbreiðslu elds og reyks í upptakarymi, eða á nánar tilgreindu svæði, er varan flokkuð á grundvelli þess hvernig hún bregst við bruna samkvæmt flokkunarkerfi í töflum 1 og 2.

Byggingarvörur skulu metnar í notkunarástandi.

2. Gildissvið töflu 1.

Tafla 1 gildir um eftirfarandi:

- byggingarvörur til nota í vegg og loft, þar með talin yfirborðsklæðning,
- byggingareiningar,
- byggingarvörur sem eru felldar inn í byggingareiningar,
- íhluta fyrir pípulagnir og rásir,
- byggingarvörur fyrir klæðningu á útveggi.

3. Gildissvið töflu 2.

Tafla 2 gildir um gólf og gólfefni.

FYLGISKJAL 1

Umsókn um evrópskt tæknisamþykki

1. **Umsóknin er send til:**

(Heiti tilnefnds samþykktaraðila).

2. **Umsækjandi:**

(Framleiðandi eða löglegur fulltrúi hans með staðfestu á EES-svæðinu; ef umsókn er lögð fram af fulltrúa með staðfestu á EES-svæðinu þarf umboð framleiðanda að fylgja með).

3. **Byggingarvörutegund:**

4. **Vörumerki eins og það verður í tæknisamþykkinu:**

5. **Skilgreining á byggingarvörunni og áætluð notkun:**

(Fylgiskjöl skal senda með umsókninni, sbr. lið 2.6).

6. **Framleiðslustaðir þar sem byggingarvaran verður framleidd:**

7. **Yfirlýsing umsækjanda:**

Ég lýsi yfir hér með (krossið í viðeigandi reit)

[] --- að ég hef ekki sótt um evrópskt tæknisamþykki fyrir byggingarvöru sem um getur í liðum 3 og 4 til annars EOTA-aðila,

[] --- að ég hef sótt um evrópskt tæknisamþykki fyrir byggingarvöru sem um getur í liðum 3 og 4 til

.....

(nafn hins EOTA-aðilans)

Sú umsókn var ekki samþykkt.

.....

(staður og stund) (lögleg undirskrift)

FYLGISKJAL 2

(Nafn og heimilisfang viðurkennds samþykktaraðila)

Staðfesting á móttöku umsóknar um

veitingu evrópsks tæknisamþykkis

1. **Umsóknin sem er send af**

.....

.....

og dagsett

(dagsetning umsóknar)

um evrópskt tæknisamþykki fyrir byggingarvöru

.....
(sbr. liði 3 og 4 í umsókninni)

er hér með samþykkt og afgreiðsla umsóknarinnar hafin.

2. Afgreiðsla umsóknarinnar fær eftirfarandi tilvísunarnúmer:

3. Afgreiðslan byggist á:

--- eftirfarandi ákvæðum:

.....
(ákvæði sem hafa verið tekin upp í innlenda löggjöf vegna tilskipunar um byggingarvörur, 89/106/EBE)

--- sameiginlegum verklagsreglum um umsóknir, gerð og veitingu evrópsks tæknisamþykkis,

--- (viðeigandi ákvæðum samþykktaraðila, samþykktum, samningstextum eða því um líku, þar sem þess er krafist).

4. Kostnaður við afgreiðslu umsóknarinnar er ákveðinn á grundvelli:

.....
(taxtar, lagaákvæði eða önnur ákvæði sem gilda um samþykktaraðilann (með tilvísun))

.....
(staður og stund) (lögleg undirskrift)

VIÐAUKI VII

VIÐAUKI VII.

STAÐFESTING Á SAMRÆMI BYGGINGARVÖRU.

1. HLUTI

Í samræmi við 12. gr. er staðfesting á samræmi vöru háð því hvort:

- i. framleiðandinn hafi innra eftirlitskerfi, þ.e. framleiðslustýrikerfi sem framleiðandinn ber ábyrgð á, eða
- ii. fyrir tilteknar vörur, sé auk þess þörf á að samþykkt vottunarstofa hafi eftirlit með kerfinu eða vörunni sjálfri, sé svo mælt fyrir í viðeigandi tækniákvæðum fyrir þær vörur.

Tilgreina verður valið milli aðferðanna tveggja í samræmi við viðauka III og með hliðsjón af 1. - 4. tölul. 13. gr.

Aðferðin sem tiltekin er í 1. tölul. 12. gr. svarar til kerfanna í b-lið 2. liðar í viðauka III, fyrsta kosts án samfellds eftirlits, svo og annars og þriðja kosts.

Aðferðin sem tiltekin er í 2. tölul. 12. gr. svarar til kerfanna í a-lið 2. liðar og b-lið 2. liðar, fyrsta kosts með samfelldu eftirliti.

1. Vörur á ábyrgð framleiðenda.

Staðfesta skal samræmi eftirfarandi vara og vöruflokka með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á framleiðslustýrikerfi sem tryggir að varan sé í samræmi við viðeigandi tækniákvæði.

- Forsteyptar byggingarvörur úr steinsteypu til notkunar í léttum burðarvirkjum eða í annað en burðarvirki (svo sem girðingar, greinikassar fyrir fjarskipti, aðrir litlir greinikassar og klæðningareiningar). Hugtakið "til notkunar í léttum burðarvirkjum" vísar til burðarvirkja sem eiga ekki að valda hruni mannvirkis né hluta þess, óviðunandi formbreytingum eða meiðslum á fólki þótt þau gefi sig.

- Varmaeinangrandi efni, sem flokkast í brunaviðbragðaflokka A, B eða C og eru þeim eiginleikum gædd að nothæfi þeirra með tilliti til bruna breytist ekki í framleiðsluferlinu, og varmaeinangrandi efni í flokkum D, E eða F. Viðbrögð við bruna eru metin með tilliti til flokka (svokallaðra Evró-flokka) og stiga, sem fastsett eru í viðauka V.

- Hurðir, gluggar, hlið, hlerar og skyldar vörur, nema drifnar hurðir, hlið og brunapólnar hurðir og gluggar ásamt tilheyrandi búnaði, að neyðarbúnaði meðtöldum.

- Himnur og dúkar til ýmissa nota í byggingum að undanskildum þeim sem getið er um í 2. lið hér á eftir (þar með talin rakavarnarlög).

2. Vörur eða framleiðslukerfi sem vottunarstofa þarf að meta og hafa eftirlit með.

Staðfesta skal samræmi eftirfarandi vara með aðferð þar sem gert er ráð fyrir þátttöku viðurkenndrar vottunarstofu við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri auk framleiðslustýringarkerfis framleiðanda.

- Forsteypar steypuvörur til notkunar í burðarvirkjum (einkum forspenntar holplötur, staurar og möstur, niðurrekstrarstaurar, loftaplötur, loftaplötur með tengigrindum, holbitaeiningar, rifjaplötur, ílangar burðareiningar (bitar og súlur), burðarveggjaeiningar, stoðveggjaeiningar, þakeiningar, síló, stigar, brúargólfseiningar og stórir holkassar.

- Varmaeinangrandi efni með brunaeiginleika sem geta tekið breytingum meðan á framleiðsluferli stendur og flokkast í brunaviðbragðaflokka A, B eða C.

- Drifnar hurðir, hlið ásamt brunapólnum hurðum og gluggum, svo og viðeigandi búnaður, þar með talinn neyðarbúnaður.

- Himnur og dúkar sem geta orðið fyrir eldi á notkunarstað (undirlagsklæðningar á þök, þakklæðningar og rakavarnarlög).

3. Aðferð til staðfestingar á samræmi.

Í stöðlunarumboðum skal tiltaka hvaða aðferð skuli nota til að staðfesta samræmi. Það skal vera samkvæmt eftirfarandi:

Vöruflokkur: Varmaeinangrandi byggingarvörur (1/1).

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi.

1.1 Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er um hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vöruflokkur: Allar varmaeinangrandi vörur framleiddar í verksmiðju og mótaðar á staðnum.

Áformuð not: Öll notkunarsvið.

Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
A - B - C ¹⁾	1. kerfi ³⁾
A - B - C ²⁾	3. kerfi ⁴⁾
D - E - F	4. kerfi ⁵⁾

¹⁾ Efni sem hafa þá eiginleika að hætt er við að nothæfi þeirra með tilliti til bruna breytist í framleiðsluferlinu (yfirleitt er um að ræða efni sem framleidd eru úr eldfimnum hráefnum).

²⁾ Efni sem hafa þá eiginleika að nothæfi þeirra með tilliti til bruna breytist ekki í framleiðsluferlinu (yfirleitt er um að ræða efni sem framleidd eru úr eldtraustum hráefnum).

³⁾ 1. kerfi: Sjá a-lið 2. tölul. í viðauka III, án úttektarprófunar á sýnum.

⁴⁾ 3. kerfi: Sjá b-lið 2. tölul. í viðauka III, annan kost.

⁵⁾ 4. kerfi: Sjá b-lið 2. tölul. í viðauka III, þriðja kost.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi.

2.1 Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (þegar kröfuflokkar fyrir vörur eru skilgreindir, þá er skylt að hafa einn flokk "engin ákvæði um nothæfi", ef eitt aðildarríki hefur engar kröfur á því sviði). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna þennan eiginleika óski hann ekki eftir því að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

2.2 Að því er varðar vörur sem falla undir 1. kerfi og 3. kerfi takmarkast frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykks aðila (sem framleiðandi skal óska eftir þegar um 3. kerfi er að ræða) (sjá a-lið 1. tölul. í viðauka III) við eftirfarandi eiginleika:

- 21a: eiginleika Evró-flokka með tilliti til viðbragða við bruna eins og fram kemur í viðauka V.

Vöruflokkur: Hurðir, gluggar, hlerar, hlið og tilheyrandi búnaður (1/3).

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi.

1.1 Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er um hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vöruflokkur: Brunapólnir gluggar, hurðir og tilheyrandi innbyggður búnaður.

Áformuð not: Skipting í brunahólf.

Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Allir flokkar	1. kerfi ¹⁾

¹⁾ 1. kerfi: Sjá a-lið 2. tölul. í viðauka III, án úttektarprófunar á sýnum.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi.

2.1 Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (þegar kröfuflokkar fyrir vörur eru skilgreindir, þá er skylt að hafa einn flokk "engin ákvæði um nothæfi", ef eitt aðildarríki hefur engar kröfur á því sviði). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna þennan eiginleika óski hann ekki eftir því að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

2.2 Að því er varðar vörur sem falla undir 1. kerfi takmarkast frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykks aðila (sjá a-lið 1. tölul. í viðauka III) við eftirfarandi eiginleika:

- 22b: heilleika E,
- 22c: einangrun I,
- 22f: reykútbreyðslu S,
- 23a: sjálfvirka lokun C,
- 23b: sleppigetu (aðeins fyrir tilheyrandi búnað).

Vöruflokkur: Hurðir, gluggar, hlerar, hlið og tilheyrandi búnaður (2/3).

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi.

1.1 Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er um hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vöruflokkur: Drifnar hurðir og hlið.

Áformuð not: Hvaðeina.

Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
	1. kerfi ¹⁾

¹⁾ 1. kerfi: Sjá a-lið 2. tölul. í viðauka III, án úttektarprófunar á sýnum.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi.

2.1 Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gergerð að einnig sé unnt að nota hana, þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (þegar kröfuflokkar fyrir vörur eru skilgreindir, þá er skylt að hafa einn flokk "engin ákvæði um nothæfi", ef eitt aðildarríki hefur engar kröfur á því sviði). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna þennan eiginleika óski hann ekki eftir því að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

2.2 Að því er varðar vörur sem falla undir 1. kerfi og 3. kerfi takmarkast frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykks aðila (sem framleiðandi skal óska eftir þegar um 3. kerfi er að ræða) (sjá a-lið 1. tölul. í viðauka III) við eftirfarandi eiginleika:

- 21a: eiginleika Evró-flokka með tilliti til viðbragða við bruna eins og fram kemur í viðauka V.

Vöruflokkur: Hurðir, gluggar, hlerar, hlið og tilheyrandi búnaður (1/3).

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi.

1.1 Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er um hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vöruflokkur: Brunapólnir gluggar, hurðir og tilheyrandi innbyggður búnaður.

Áformuð not: Skipting í brunahólf.

Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Allir flokkar	1. kerfi ¹⁾

¹⁾ 1. kerfi: Sjá a-lið 2. tölul. í viðauka III, án úttektarprófunar á sýnum.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi.

2.1 Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (þegar kröfuflokkar fyrir vörur eru skilgreindir, þá er skylt að hafa einn flokk "engin ákvæði um nothæfi", ef eitt aðildarríki hefur engar kröfur á því sviði). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna þennan eiginleika óski hann ekki eftir því að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

2.2 Að því er varðar vörur sem falla undir 1. kerfi takmarkast frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykks aðila (sjá a-lið 1. tölul. í viðauka III) við eftirfarandi eiginleika:

- 22b: heilleika E,
- 22c: einangrun I,
- 22f: reykútbreyðslu S,
- 23a: sjálfvirka lokun C,
- 23b: sleppigetu (aðeins fyrir tilheyrandi búnað).

Vöruflokkur: Hurðir, gluggar, hlerar, hlið og tilheyrandi búnaður (2/3).

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi.

1.1 Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er um hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vöruflokkur: Drifnar hurðir og hlið.

Áformuð not: Hvaðeina.

Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
	1. kerfi ¹⁾

¹⁾ 1. kerfi: Sjá a-lið 2. tölul. í viðauka III, án úttektarprófunar á sýnum.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi.

2.1 Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (þegar kröfuflokkar fyrir vörur eru skilgreindir, þá er skylt að hafa einn flokk "engin ákvæði um nothæfi", ef eitt aðildarríki hefur engar kröfur á því sviði). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna þennan eiginleika óski hann ekki eftir því að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

2.2 Frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykks aðila (sjá a-lið 1. tölul. í viðauka III) takmarkast við eftirfarandi eiginleika:

- 23a: sjálfvirka lokun C.

Vöruflokkur: Hurðir, gluggar, hlerar, hlið og tilheyrandi búnaður (3/3).

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi.

1.1 Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er um hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vöruflokkur: Allar aðrar gerðir hurða og glugga.

Áformuð not: Allt annað.

Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
	3. kerfi ¹⁾

¹⁾ 3. kerfi: Sjá b-lið 2. tölul. í viðauka III, annan kost.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi.

2.1 Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (þegar kröfuflokkar fyrir vörur eru skilgreindir, þá er skylt að hafa einn flokk "engin ákvæði um nothæfi", ef eitt aðildarríki hefur engar kröfur á því sviði). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna þennan eiginleika óski hann ekki eftir því að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

2.2 Frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykkt aðila sem framleiðandi skal óska eftir (sjá a-lið 1. tölul. í viðauka III) takmarkast við eftirfarandi eiginleika:

- 33a: vatnsheldni,
- 34f: losunarhraða hættulegra efna (aðeins fyrir áhrif innandýra),
- 43g: mótstöðu gegn vindálagi,
- 51b: einangrunarstuðul fyrir hljóð sem berast beint um loft (aðeins notað þar sem gerðar eru kröfur um hljóðtæknilega eiginleika),
- 61a: varmaviðnám,
- 61b: loftþéttleika.

Vöruflokkur: Himnur og dúkar (1/5).

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi.

1.1 Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er um hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vöruflokkur: Rakavarnarlög.

Áformuð not: Við rakavörn gólfa í húsum og kjallaraveggja og kjallaragólfa.

Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
	3. kerfi ¹⁾

¹⁾ 3. kerfi: Sjá b-lið 2. tölul. í viðauka III, annan kost.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi.

2.1 Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (þegar kröfuflokkar fyrir vörur eru skilgreindir, þá er skylt að hafa einn flokk "engin ákvæði um nothæfi", ef eitt aðildarríki hefur engar kröfur á því sviði). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna þennan eiginleika óski hann ekki eftir því að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

2.2 Frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykkt aðila sem framleiðandi skal óska eftir (sjá a-lið 1. tölul. í viðauka III) takmarkast við eftirfarandi eiginleika:

- 33a: vatnsheldni.

Vöruflokkur: Himnur og dúkar (2/5).

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi.

1.1 Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er um hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vöruflokkur: Rakavarnarlög.

Áformuð not: Múrvirki.

Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
	3. kerfi ¹⁾

¹⁾ 3. kerfi: Sjá b-lið 2. tölul. í viðauka III, annan kost.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi.

2.1 Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (þegar kröfuflokkar fyrir vörur eru skilgreindir, þá er skylt að hafa einn flokk "engin ákvæði um nothæfi", ef eitt aðildarríki hefur engar kröfur á því sviði). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna þennan eiginleika óski hann ekki eftir því að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

2.2 Frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykktis aðila sem framleiðandi skal óska eftir (sjá a-lið 1. tölul. í viðauka III) takmarkast við eftirfarandi eiginleika:

- 33a: vatnsheldni.

Vöruflokkur: Himnur og dúkar (3/5).

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi.

1.1 Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er um hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vöruflokkur: Þakundirlög.

Áformuð not: Notuð þar sem byggingarvaran gæti orðið fyrir brunaáraun.

Þakundirlög til allra annarra nota skal staðfesta skv. 3. kerfi ¹⁾.

Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
A - B - C	1. kerfi ²⁾
D - E	Kerfi 2+ ³⁾

¹⁾ 3. kerfi: Sjá b-lið 2. tölul. í viðauka III, annan kost.

²⁾ 1. kerfi: Sjá a-lið 2. tölul. í viðauka III, án úttektarprófunar á sýnum.

³⁾ Kerfi 2+: Sjá b-lið 2. tölul. í viðauka III, fyrsta kost, ásamt vottun framleiðslustýringar verksmiðjunnar þar sem samþykktur aðili annast stöðugt eftirlit, mat og samþykki.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi.

2.1 Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (þegar kröfuflokkar fyrir vörur eru skilgreindir, þá er skylt að hafa einn flokk "engin ákvæði um nothæfi", ef eitt aðildarríki hefur engar kröfur á því sviði). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna þennan eiginleika óski hann ekki eftir því að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

2.2 Að því er varðar vörur sem falla undir 1. kerfi takmarkast frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykktis aðila sem framleiðandi skal óska eftir (sjá a-lið 1. tölul. í viðauka III) við eftirfarandi eiginleika:

- 21a: eiginleikar Evró-flokka með tilliti til viðbragða við bruna eins og fram kemur í viðauka V.

2.3 Að því er varðar vörur sem falla undir 1. kerfi takmarkast frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykktis aðila (sjá a-lið 1. tölul. í viðauka III) við eftirfarandi eiginleika:

- 33a: vatnsheldni.

Vöruflokkur: Himnur og dúkar (4/5).

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi.

1.1 Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er um hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vöruflokkur: Þakklæðningar.

Áformuð not: Í þök.

Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
	Kerfi 2+ ¹⁾

¹⁾ Kerfi 2+: Sjá b-lið 2. tölul. í viðauka III, fyrsta kost, ásamt vottun á framleiðslustýringu verksmiðjunnar þar sem samþykktur aðili annast stöðugt eftirlit, mat og samþykki.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi.

2.1 Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (þegar kröfuflokkar fyrir vörur eru skilgreindir, þá er skylt að hafa einn flokk "engin ákvæði um nothæfi", ef eitt aðildarríki hefur engar kröfur á því sviði). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna þennan eiginleika óski hann ekki eftir því að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

Vöruflokkur: Himnur og dúkar (5/5).

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi.

1.1 Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er um hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vöruflokkur: Rakavarnarlög.

Áformuð not: Notuð þar sem byggingarvaran gæti orðið fyrir brunaáraun.

Rakavarnarlög til allra annarra nota skal staðfesta skv. 3. kerfi ¹⁾.

Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
A - B - C	1. kerfi ²⁾
D - E	Kerfi 2+ ³⁾

¹⁾ 3. kerfi: Sjá b-lið 2. tölul. í viðauka III, annan kost.

²⁾ 1. kerfi: Sjá a-lið 2. tölul. í viðauka III, án úttektarprófunar á sýnum.

³⁾ Kerfi 2+: Sjá b-lið 2. tölul. í viðauka III, fyrsta kost, ásamt vottun framleiðslustýringar verksmiðjunnar þar sem samþykktur aðili annast stöðugt eftirlit, mat og samþykki.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi.

2.1 Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (þegar kröfuflokkar fyrir vörur eru skilgreindir, þá er skylt að hafa einn flokk "engin ákvæði um nothæfi", ef eitt aðildarríki hefur engar kröfur á því sviði). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna þennan eiginleika óski hann ekki eftir því að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

2.2 Að því er varðar vörur sem falla undir 1. kerfi takmarkast frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykktts aðila (sjá a-lið 1. tölul. í viðauka III) við eftirfarandi eiginleika:

- 21a: eiginleikar Evró-flokka með tilliti til viðbragða við bruna eins og fram kemur í viðauka V.

2.3 Að því er varðar vörur sem falla undir 1. kerfi takmarkast frumgerðarprófun vörunnar af hálfu samþykktts aðila (sjá a-lið 1. tölul. í viðauka III) við eftirfarandi eiginleika:

- 33b: vatnspéttleiki.

Vöruflokkur: Forsteyptar steypuvörur: venjulegar, léttar, gufusæfðar - loftblandaðar (1/2).

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi.

1.1 Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er um hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vöruflokkur: Forsteyptar steypuvörur.

Áformuð not: Í burðarvirki.

Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
	Kerfi 2+ ¹⁾

¹⁾ Kerfi 2+: Sjá b-lið 2. tölul. í viðauka III, fyrsta kost, ásamt vottun á framleiðslustýringu verksmiðjunnar þar sem samþykktur aðili annast stöðugt eftirlit, mat og samþykki.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi.

2.1 Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (þegar kröfuflokkar fyrir vörur eru skilgreindir, þá er skylt að hafa einn flokk "engin ákvæði um nothæfi", ef eitt aðildarríki hefur engar kröfur á því sviði). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna þennan eiginleika óski hann ekki eftir því að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnun.

**Vöruflokkur: Forsteyptar steypuvörur: venjulegar, léttar,
gufusæfðar - loftblandaðar (2/2).**

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi.

1.1 Fyrir þær byggingarvörur og þau áformuðu not sem getið er um hér á eftir eru Staðlasamtök (CEN)/Rafstaðlasamtök (CENELEC) Evrópu beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vöruflokkur: Forsteyptar steypuvörur.

Áformuð not: Í létt burðarvirki eða annað en burðarvirki.

Stig eða flokkur	Kerfi til staðfestingar á samræmi
	Kerfi 4 ¹⁾

¹⁾ Kerfi 4: Sjá b-lið 2. tölul. í viðauka III, þriðja kost.

2. Skilyrði sem Staðlasamtök Evrópu (CEN) skulu nota þegar mælt er fyrir um kerfi til staðfestingar á samræmi.

2.1 Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að einnig sé unnt að nota hana, jafnvel þótt ekki þurfi að ákvarða nothæfi með tilliti til ákveðins eiginleika, hafi minnst eitt aðildarríki ekki sett nein lagaákvæði um viðkomandi eiginleika (þegar kröfuflokkar fyrir vörur eru skilgreindir, þá er skylt að hafa einn flokk "engin ákvæði um nothæfi", ef eitt aðildarríki hefur engar kröfur á því sviði). Í slíkum tilvikum má ekki skuldbinda framleiðandann til að sannreyna þennan eiginleika óski hann ekki eftir því að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnun.

VIÐAUKI VIII

VIÐAUKI VIII

**ÁKVARÐANIR FRAMKVÆMDASTJÓRNAR EVRÓPUSAMBANDSINS UM KRÖFUFLOKKA OG
AÐFERÐIR VARÐANDI STAÐFESTINGU Á SAMRÆMI VÖRU EÐA VÖRUFLOKKA.**

A-liður

Ákvarðanir um kröfuflokka.

1. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB frá 4. október 1996 – *Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/98. (EES-viðbætur 6/232, 4.2.1999).*

2. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/147/EB frá 8. febrúar 2000 – *Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 127/2004.*

3. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/367/EB frá 3. maí 2000 - *Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/2001. (EES-viðbætur 12/3, 8.3.2001).*

4. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/553/EB frá 6. september 2000 - *Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/2002. (EES-viðbætur 18/4, 4.4.2002).*

5. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/605/EB frá 26. september 2000 - *Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/2002. (EES-viðbætur 18/4, 4.4.2002).*

6. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/671/EB frá 21. ágúst 2001 - *Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 34/2002. (EES-viðbætur 29/12, 13.6.2002).*

7. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/424/EB frá 6. júní 2003 – *Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 25/2004.*

8. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/632/EB frá 26. ágúst 2003 – *Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 128/2004.*

B-liður

Ákvarðanir varðandi aðferðir við staðfestingu
á samræmi ákveðinnar vöru eða vöruflokka.

1. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/204/EB frá 31. maí 1995 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	48/96.	(EES-viðbætur	4/01,	23.1.1997).
2. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/467/EB frá 24. október 1995 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	51/98.	(EES-viðbætur	6/232,	4.2.1999).
3. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/577/EB frá 24. júní 1996 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	67/97.	(EES-viðbætur	5/146,	5.2.1998).
4. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/578/EB frá 24. júní 1996 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	67/97.	(EES-viðbætur	5/146,	5.2.1998).
5. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/579/EB frá 24. júní 1996 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	67/97.	(EES-viðbætur	5/146,	5.2.1998).
6. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/580/EB frá 24. júní 1996 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	67/97.	(EES-viðbætur	5/146,	5.2.1998).
7. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/581/EB frá 24. júní 1996 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	67/97.	(EES-viðbætur	5/146,	5.2.1998).
8. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/582/EB frá 24. júní 1996 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	67/97.	(EES-viðbætur	5/146,	5.2.1998).
9. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/161/EB frá 17. febrúar 1996 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	51/98.	(EES-viðbætur	6/232,	4.2.1999).
10. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/176/EB frá 17. febrúar 1996 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	51/98.	(EES-viðbætur	6/232,	4.2.1999).
11. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/177/EB frá 17. febrúar 1996 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	51/98.	(EES-viðbætur	6/232,	4.2.1999).
12. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/462/EB frá 27. júní 1997 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	52/98.	(EES-viðbætur	6/252,	4.2.1999).
13. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/463/EB frá 27. júní 1997 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	52/98.	(EES-viðbætur	6/252,	4.2.1999).
14. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/464/EB frá 27. júní 1997 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	52/98.	(EES-viðbætur	6/252,	4.2.1999).
15. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/555/EB frá 14. júlí 1997 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	52/98.	(EES-viðbætur	6/252,	4.2.1999).
16. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/556/EB frá 14. júlí 1997 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	52/98.	(EES-viðbætur	6/252,	4.2.1999).
17. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/597/EB frá 14. júlí 1997 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	52/98.	(EES-viðbætur	6/252,	4.2.1999).
18. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/638/EB frá 19. september 1997 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	52/98.	(EES-viðbætur	6/252,	4.2.1999).
19. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/740/EB frá 14. október 1997 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	118/98.	(EES-viðbætur	50/27,	18.11.1999).
20. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/808/EB frá 20. nóvember 1997 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	118/98.	(EES-viðbætur	50/27,	18.11.1999).
21. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/143/EB frá 3. febrúar 1997 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	118/98.	(EES-viðbætur	50/27,	18.11.1999).
22. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/213/EB frá 9. mars 1998 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	118/98.	(EES-viðbætur	50/27,	18.11.1999).
23. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/214/EB frá 9. mars 1998 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	118/98.	(EES-viðbætur	50/27,	18.11.1999).
24. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/279/EB frá 5. desember 1997 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	118/98.	(EES-viðbætur	50/27,	18.11.1999).
25. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/436/EB frá 22. júní 1998 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	52/1999.	(EES-viðbætur	50/75,	9.11.2000).
26. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/437/EB frá 30. júní 1998 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	52/1999.	(EES-viðbætur	50/75,	9.11.2000).
27. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/456/EB frá 3. júlí 1998 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar	nr.	52/1999.	(EES-viðbætur	50/75,	9.11.2000).

28. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/598/EB frá 9. október 1998 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/1999. (EES-viðbætur 51/20, 9.11.2000).
29. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/599/EB frá 12. október 1998 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/1999. (EES-viðbætur 51/20, 9.11.2000).
30. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/600/EB frá 12. október 1998 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/1999. (EES-viðbætur 51/20, 9.11.2000).
31. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/601/EB frá 13. október 1998 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/1999. (EES-viðbætur 51/20, 9.11.2000).
32. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/89/EB frá 25. janúar 1999 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/1999. (EES-viðbætur 60/283, 21.12.2000).
33. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/90/EB frá 25. janúar 1999 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/1999. (EES-viðbætur 60/283, 21.12.2000).
34. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/91/EB frá 25. janúar 1999 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/1999. (EES-viðbætur 60/283, 21.12.2000).
35. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/92/EB frá 25. janúar 1999 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/1999. (EES-viðbætur 60/283, 21.12.2000).
36. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/93/EB frá 25. janúar 1999 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/1999. (EES-viðbætur 60/283, 21.12.2000).
37. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/94/EB frá 25. janúar 1999 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/1999. (EES-viðbætur 60/283, 21.12.2000).
38. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/453/EB frá 18. júní 1999 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2000. (EES-viðbætur 27/8, 15.6.2000).
39. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/454/EB frá 22. júní 1999 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2000. (EES-viðbætur 27/8, 15.6.2000).
40. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/455/EB frá 22. júní 1999 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2000. (EES-viðbætur 27/8, 15.6.2000).
41. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/469/EB frá 25. júní 1999 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2000. (EES-viðbætur 27/8, 15.6.2000).
42. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/470/EB frá 29. júní 1999 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2000. (EES-viðbætur 27/8, 15.6.2000).
43. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/471/EB frá 29. júní 1999 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2000. (EES-viðbætur 27/8, 15.6.2000).
44. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/472/EB frá 1. júlí 1999 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2000. (EES-viðbætur 27/8, 15.6.2000).
45. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/245/EB frá 2. febrúar 2000 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 14/2001. (EES-viðbætur 22/7, 26.4.2001).
46. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/273/EB frá 27. mars 2000 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 14/2001. (EES-viðbætur 22/7, 26.4.2001).
47. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/447/EB frá 13. júní 2000 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/2002. (EES-viðbætur 18/4, 4.4.2002).
48. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/605/EB frá 26. september 2000 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/2002. (EES-viðbætur 18/4, 4.4.2002).
49. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/606/EB frá 26. september 2000 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/2002. (EES-viðbætur 18/4, 4.4.2002).
50. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/19/EB frá 20. desember 2000 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 156/2001. (EES-viðbætur 13/20, 7.3.2002)
51. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/308/EB frá 31. janúar 2001 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 34/2002. (EES-viðbætur 29/12, 13.6.2002).
52. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/596/EB frá 8. janúar 2001 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 34/2002. (EES-viðbætur 29/12, 13.6.2002).
53. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/359/EB frá 13. maí 2002 - Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 150/2003.
54. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/632/EB frá 26. ágúst 2003 - Ákvörðun sameiginlegu EES-

nefndarinnar nr. 128/2004.

55. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/639/EB frá 4. september 2003 – Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 26/2004.

56. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/640/EB frá 4. september 2003 – Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 26/2004.

57. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/655/EB frá 12. september 2003 – Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/2004.

58. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/656/EB frá 12. september 2003 – Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/2004.

Fyrirvari

Reglugerðir eru birtar í B-deild Stjórnartíðinda skv. 3. gr. laga um Stjórnartíðindi og Lögbirtingablað, nr. 15/2005, sbr. reglugerð um útgáfu Stjórnartíðinda nr. 958/2005.

Sé misræmi milli þess texta sem birtist hér í safninu og þess sem birtur er í útgáfu B-deildar Stjórnartíðinda skal sá síðarnefndi ráða.